

เรื่องคุยของลูกตอนที่ 3 (ประสบการณ์เลือก.ร. ตัวเข้าสาธิต)

โพสต์เมื่อ เม.ย. 01, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

```
(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(); (adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true });
```

อีกไม่กี่วันแล้ว ยูริจิง ก็จะไปลองสอบที่ สาธิต ม.ศ.ว. นึกย้อนกลับไปเมื่อสมัยเอมิจัง พี่สาวของยูริที่เคยได้มีโอกาสไปติดตาม.ร.ที่เค้ารับสอนตัวเข้า.ร. สาธิต ต่าง ๆ เหมือนตัวเองได้นั่งไหม้แมชชีน กลับไปนั่งมองดูตัวเองอีกที ภาพเหล่านั้นปรากฏขึ้นมาเลย เมื่อประมาณปี2552 - 2553 ที่น้องเตรียมตัวสอบเข้าสาธิตมันช่วงเป็นเวลาที่คุณแม่ได้รับรู้ว่าการที่เราและลูกจะร่วมมือร่วมใจทำอะไรสักอย่างหนึ่งร่วมกัน มันต้องมีองค์ประกอบหลายอย่างมาเกี่ยวข้องมากมาย และเราต้องใช้ใจและความซื่อสัตย์ต่อตัวเองอย่างมากเพื่อจะตอบคำถามเหล่านั้น เริ่มจาก

1. เหตุผล และเป้าหมาย ว่าทำไมต้องเป็น .ร. แบบแนวสาธิต

ตอบตัวเองตอนแรกว่า อยากลอง อยากรู้ว่าลูกเราจะมีความสามารถหรือเปล่าน่า เก่งจริงไหม ความกล้า ความแกร่งที่จะต่อสู้ฟันฝ่ามีบ้างไหม เรื่องแนวคิด.ร. รู้เพียงแค่ว่ามีชื่อเสียง ตามที่เค้าบอกต่อ ๆ กันมา ถ้าลูกสอบติดก็ดีช่วยประหยัดค่าเรียนจากปีละแสนลงเหลือไม่กี่หมื่น หลายสารพัดเหตุผลว่ามันช่วงดีเหลือเกิน แต่ในความเป็นจริง ไม่เคยรู้แนวการสอน เค้าสอนกันอย่างไร สภาพแวดล้อมที่ลูกจะต้องเจอเป็นอย่างไร วิชาการสอนดีหรือน้อยอะไรบ้างหรือเปล่า ไม่มีทางรู้ได้เลย เพราะเวลาจะเข้าไปดูข้อมูล ก็ต้องเป็นผู้ปกครอง หรือสมาชิกถึงจะเข้าไปดูได้ ข้อมูลจากผู้ปกครองที่รู้จักมีน้อยมาก และแล้ว ก็สวรรค์โปรด ได้มาเจอเว็บน้องกานต์ ทำให้ได้มีโอกาสรู้จักคำว่า สาธิตเกษตร ซึ่งในชีวิตนี้ไม่เคยได้รู้ข้อมูลเลยว่า สาธิตเกษตรมีอยู่ 3 หลักสูตร คือ แบบสามัญ (บางเขน) แบบพหุภาษา (อมตะนคร ชลบุรี) และแบบอินเตอร์ (บางเขน) คุณแม่สนใจแบบพหุภาษาเพราะลูกเรียนแบบอิตี(แบบสองภาษา) มา ถ้าจะทิ้งความรู้ที่อุตส่าห์สั่งสมมาก็น่าเสียดาย เราอยากให้ลูกรักภาษาอังกฤษ และเงิน ที่เค้ามีพื้นฐานมาบ้างแล้วต่อไป เลยตัดสินใจว่าจะลองหาข้อมูลเพิ่มดู เป็นโชคชะตาฟาลิซิด เข้าไปเว็บไซต์โรงเรียนพอดี กำลังประกาศรับสมัครนักเรียนพอดี เลยรีบสมัครก่อนเลยเพราะว่าจะผ่านขั้นตอนการสมัคร การสอบสัมภาษณ์ ทั้งเด็กและผู้ปกครอง การยื่นเอกสารต่าง ๆ อีก ใช้เวลาเป็นเดือน ๆ เลย รับผิดชอบการสมัครก่อนเลยก่อนที่จะปิดช่วงปีใหม่ในตอนนั้น

2. การเตรียมตัวสอบ การเลือกที่ตัวให้ลูก จะทำอะไรดี จะเริ่มจากอะไร มัน งง แบบไม่รู้ นึกไม่ออกว่าจะปรึกษาใคร

เพราะเพื่อนสนิทในกลุ่มหลายคนไม่ว่าจะโรงพยาบาลไหน ๆ ไม่มีใครมีลูก ไม่แต่งงานกันทั้งนั้น จะเอาอย่างไรดี วิธีแรกคือ หาข้อมูลในเว็บ รับตัวต่าง ๆ ซึ่งมีเยอะมาก ๆ ไม่เคยคิดว่าจะเยอะขนาดนี้ ทำเป็นธุรกิจกันอย่างแพร่หลาย มีทั้งจองกันก่อนเป็นปี มีต้องจ่ายเงินมัดจำก่อน กลัวว่าจองแล้วจะไม่มาเรียนจริง บางทีขอให้จ่ายเป็นเงินมาเลยทั้งหมด ถ้าเลิกเรียนกลางคันก็ไม่คืนเงินให้ หรือแบบแบ่งจ่าย สารพัดจะมีหลายแบบ หลายเงื่อนไข แล้วแต่ว่าพ่อแม่ผู้ปกครองจะชอบหรือสนใจโปรโมชันแบบไหน ยอมรับว่าตอนที่เลือก.ร.ตัวให้เอมิจัง ไม่ได้ศึกษารายละเอียดการสอน หรือเนื้อหาการติวโดยละเอียดเลย อาศัยว่าลองไปเรียนดูก่อนว่ามันเป็นแบบไหน แนวข้อสอบของลูกจะเป็นยังไงบ้าง อยากเห็นข้อสอบ มีคำถามมากมายอยากคุยกับคุณครูเรื่องการเตรียมความพร้อม สารพัด ความคิดอยากรู้ อยากถามเต็มไปหมด ผลสุดท้ายสนใจที่อยู่ไม่ไกลจากบ้านขับรถไปประมาณ 30 นาทีก็ถึง (ต้องขออนุญาต ไม่เอ่ยถึงชื่อณะคะ) คุณครูอายุยังไม่มาก มีวุฒิจบอยู่ในเกณฑ์ดี สภาพ.ร.ตัวค่อนข้างเหมือนบ้าน เจ้าหน้าที่ก็คือคนในครอบครัวทำหน้าที่รวม ตั้งแต่ เจ้าของ.ร. ธุรการ และอื่น ๆ ส่วนครูที่สอนมีเพียงคนเดียว ไม่มีผู้ช่วย รับผิดชอบเล็ก ๆ ประมาณ 7-8 คน (แต่เราว่าใหญ่ ครูจะดูทันไหมน้อ) ดูตามที่ลงรายละเอียดในเว็บไซต์ก็เหมือนมีผลงานทำให้เด็กสอบติดหลายคน แต่เราเองก็ไม่แน่ใจว่าจริงหรือเปล่า ก็เฝ้าลองดู คุณครูโหมค่ว่าเอมิจังอึดมาก ไปเรียนช่วงปิดเทอมทุกวันวันละ 3 ชั่วโมง ช่วงเช้า และอีก 2 ชั่วโมง ช่วง วันเสาร์ ทำอย่างนี้เป็นเวลาครึ่งปี นอกจากนั้น ลูกยังเรียนบัลเล่ย์ เรียนวิทยาศาสตร์ (science kid) คุมอง ศิลปะ เรียนตัวที่.ร.อนุบาลของเค้าเองอีกอาทิตย์ละ 1 ชั่วโมง (เตรียมความพร้อมเข้าสาธิต) กลับมาถึงบ้านลูกยังมีแรงไปวิ่งต่อ แต่พอตอนกลางคืนอ่านนิทานให้ฟังจบปั๊บ เอมิก็หลับปั๊บ เหมือนปิดสวิตช์ไฟของตัวเอง เค้าไม่เคยมีปัญหานอนไม่หลับเลย พอปิดไฟปั๊บ หันดูอีกทีก็หลับไปแล้ว เป็นเด็กที่ไม่ตื่นสายเลย ตื่นได้แบบไม่โยเยเลย (ขอบคุณพระเจ้า เราไม่ต้องมารบกวนกับความขี้เกียจของลูก) ค่าเรียนยอมรับว่าตัวเองลงทุนไปมากทั้งเวลา เงิน และ ใจ ลองเช็คราคาดูได้ตามเบอร์โทรศัพท์ของแต่ละที่ตัว(ส่วนใหญ่ค่าตัวชั่วโมงละ500บาท ขึ้นไป)

ส่วนการติวที่บ้านขอบอกว่าทำอย่างที่ว่าอ้อย คุณแม่น้องกานต์ทำเกือบเหมือนกันทุกอย่างเลยคะ เนื่องจาก เราชอบสอน ชอบคุย บอกอธิบายกับลูกอยู่แล้ว แนวทางการสอนลูกของพี่อ้อยเป็นเหมือนเช็คชีสำหรับตัวเองเลยว่าจะรู้อะไรที่ยังไม่ได้ลองสอนลองบอกลูกบ้าง เหมือนพี่อ้อยเป็นติวเตอร์ของแม่เอี้ยงเลยคะ(ที่ฟังทางใจอย่างเงิบ ๆ ของแม่เอี้ยงอีกทางหนึ่ง)

3. การเลือกจะสอบสาธิตอะไรดี

ก็ต้องมาเชื่อว่าลูกอยู่ในเกณฑ์อายุเท่าไรตามแต่ละโรงเรียนจะกำหนด ต้องดูให้ถี่ านะคะ เดี่ยวอาจจะงง หลง ๆ ไปได้ นับเดือนให้ตรงตามเกณฑ์แบบปะ ๆ ห้ามเลยห้ามขาด ไม่มีการยืดหยุ่นใด ๆ ทั้งสิ้น

จนสุดท้ายถึงเวลาสอบเราต้องเลือกว่าจะสอบระหว่างสาธิต ม.ศ.ว. จุฬา หรือสาธิต บางเขน ตัวคุณแม่เอง คิดว่าลูกเหมาะกับร.สาธิต จุฬา เพราะเท่าที่สังเกต ลูกชอบคิดนอกกรอบ มองเห็นอะไรที่คนอื่นมองไม่เห็น แต่ว่าการฟังใจกับความยาวทำได้อึดไม่แน่น ไม่คงที่ ไม่สม่ำเสมอ เพราะเคยติวลูกเล่านะเรื่องยาว ๆ แล้วให้เลือกคำตอบ ไม่เคยตอบถูกหมดจะต้องมีผิด 2-3 ใน 5 ข้อ ในแต่ละบทความ เรารู้ว่าลูกจำไม่ได้ละเอียดแน ๆ ไม่มีทางเป็นไปได้เพราะลูกเราฟังไว คิดไว ตอบไว โอ้ทีจะมานั่งฟังเนื้อหาเนืหานยาว ๆ ครึ่งหน้าแล้วเลือกตอบแบบต้องสรุปใจความทั้งหมดเห็นท่าจะยากแะ อย่างเช่น (ลองดู นะคะ) ในป่าแห่งหนึ่งมีสัตว์ต่าง ๆ มากมาย เพื่อนสัตว์แต่ละตัวต่างเอื้อเฟื้อกัน เจ้าสิงโตใจดีให้มาขึ้นขี่ เจ้าหมูมาอยู่บนหลังม้า ต่อมาเจ้านกยูง เจ้าช่างนิกรสงสารให้เจ้าสิงโตขึ้นหลัง พาเที่ยวชมป่ามาเจอเจ้าลิงกับกระรอก เจ้าลิงบอกเพื่อนรักกระรอกขอขึ้นก่อนแล้วจึงให้เพื่อนรักขึ้นตามมา ถามว่าในเรื่องนี้มีสัตว์ทั้งหมดกี่ตัว และสัตว์ตัวใดไม่เกี่ยวข้อง สัตว์ที่อยู่ก่อนลำดับสุดท้ายคือใคร สัตว์ที่อยู่หลังที่สุดคือใคร ถามว่าใครอยู่บนหลังม้า เป็นอย่างไรคะ ขอให้อ่านรอบเดียว และไม่มีงงหะหุหุหุหะคะ ขนาดเราเป็นผู้ใหญ่เองยังฟังไม่ทันเลยคะ เด็กอ่านหนังสือไม่ออก ข้อสอบมศว. มีแต่รูปภาพ เด็กต้องฟังคิดตามลำดับภาพพร้อมกันไปเลยไม่อย่างนั้นจำไม่ได้แน่นอน แถมมีการเปลี่ยนเครื่องหมายเป็นช่วง ๆ ด้วย แค่งงวนการสอบก็คิดว่าไหวหรือเปล่าน้อ (ก็ลองดู อีกแล้ว)

พอมาเปรียบเทียบเรื่องอนุกรม เรื่องมิติสัมพันธ์ ที่เราว่าลูกคงไม่เข้าใจนะ ๆ เรื่องมุม เรื่องพับกล่อง เรื่องเหตุผล กลับทำได้ค่อนข้างดี แต่ไม่ได้คะแนนพุงมาก คุณครูบอกว่าน้องยังต้องเพิ่มทักษะความรู้เรื่องต่าง ๆ พอสอนรู้แล้วก็หัวไว ไขเวลาสอนไม่นานก็ตอบได้แต่ต้องบอกหรือสอนให้เจอโจทย์เยอะ ๆ ซึ่งก็เป็นจริง พอเอาข้อสอบให้ทำบ่อยขึ้นสามารถเลือกคำตอบได้ถูกต้องมากขึ้น แต่เรื่องการจับใจความการฟังเนื้อหายาว ๆ เกินกว่า 3 บรรทัด ก็ตกม้าตายทุกทีที่ไม่เคยรอด ยกเว้นแต่ว่าเนื้อหาไม่ซับซ้อนมากเหมือนนิทานเด็ก ๆ ทั่ว ๆ ไปจะสบายมาก แต่ถ้าฟังแล้วต้องมาจำลักษณะของแต่ละอย่างจำได้ไม่ครบทั้งหมดซักที ตามที่ใคร ๆ ก็บอกว่าอายุที่แตกต่างจะมีผลทำให้การทำข้อสอบของเด็กแตกต่างกัน เราเห็นลูกเสียเปรียบถ้าจะสอบสาธิตเกษตรหรือ จุฬา เพราะกลายเป็นเด็กเล็กไปเลย เลยแอม.ศ.ว. อย่างเดียวเพราะเรารู้ว่าวิ่งสอบสองที่คงไม่ไหวแน่

4. วันสอบ อยากจะบอกว่าคนมากมายมหาศาลมาจากไหนเยอะแะ ทั้งผู้ปกครองและเด็ก ๆ ทุกคนก็มีแสงของความคาดหวัง ของความมุ่งมั่น ตั้งใจ อย่างมาก สองประกายออกมาจากดวงตา และท่าทาง ส่วนเด็กคนไหนร้องไห้แงแง พ่อแม่ก็อยากจูงให้ตามเพราะรู้แล้วว่าโอกาสที่มีครั้งเดียวมันก็จะจบกันซะแล้ว น่าเห็นใจอย่างมาก ๆ (อาจจะผู้ปกครองบางคนคิดว่า ดีเป็นการตัดคู่แข่งชั้นออกไปได้) แต่มันก็ไม่ใช่ทั้งหมดใช่ไหมคะ กว่าเค้าจะลงทุกสิ่งทุกอย่างจนผ่านมาถึงวันนี้ เราผ่านเราเจอมาเราเข้าใจดี ได้แต่ส่งกำลังใจเชียร์ ๆ ว่า สู้ านะหนูนะ อย่าร้องไห้ เสียชชนะ ถ้าไม่คิดว่าเราจะอยู่กับลูกเค้ากันไปไหมเนี่ย จะเดินไปลอบใจให้จริง ๆ ด้วย (คิดในใจว่าเค้าจะว่าเราไหมเนี่ย) ทุกอย่างในวันนั้น ได้หมดทุกอย่างสำหรับลูก ข้างโชคดีเหลือเกิน ที่ลูกอารมณ์ดีไม่มีหงุดหงิด ดูท่าอยากจะทำสอบ ๆ ใหม่นับ ๆ ไปซะทีแล้ว

5. ประกาศผลสอบ ผลสุดท้าย ลูกสอบม.ศ.ว. ไม่ติด แต่มีประกาศจากของสาธิตเกษตร พหุภาษาว่า สอบผ่านให้ไปรายงานตัว เตรียมเข้ามอตัว เราเลยคิดว่า ลูกเราไม่เหมาะกับ ม.ศ.ว. จริง ๆ ด้วย ข้างเป็นโชคชะตาฟ้าลิขิตจริง ๆ ได้มาเจอ เว็บบอร์ดกานต์ ได้มาอยู่สาธิตเกษตร พหุภาษา ได้มาเจอประสบการณ์ที่แปลกใหม่ที่น้อยคนจะได้เข้ามาสัมผัส สุดท้ายต้องขอบใจลูกที่เป็นสุดยอดในใจของแม่ ข้างน่ารัก อึด สู้ มานะ ไม่ท้อ ถึงมีบนเหนียวบ้างตามประสาเด็ก แต่ก็ยอมรับฟัง และรับผิดชอบการเรียนได้ดี ไม่เคยขาดเลยตอนช่วงที่เตรียมตัวตัวเข้า ร.ร.สาธิต รุ้ว่าลูกเหนื่อย แต่ทิวี่ ความคาดหวัง ความอยากลอง ก็เล็ดในใจของแม่ผลักดันให้พยายาม ๆ ๆ านสุดท้ายที่สุด โชคชะตา และเวลา ผ่านมาจนถึงบัดนี้ลูกเมื่อน้องเอมิจึงคนเก่งกักกำลังขึ้นป. 3 แล้ว เหมือนเหตุการณ์เกี่ยวกับการสอบเข้าของลูกเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อวานนี้เอง

6. ข้อคิดจากประสบการณ์ครั้งนี้สำหรับเอมิ

1. การติวที่ร.ร.สอนตัวต่าง ๆ ที่รับคววิชา ไม่ได้รับประกันว่าลูกของเราจะสอบติด ขึ้นอยู่กับตัวของเด็กเองทั้งมวลทั้งสิ้น ความสามารถเฉพาะตัว เฉพาะแบบ ที่ต้องค่อย ๆ สร้าง ไม่มีเด็กคนไหนเก่งจากการไปติวเพียง 2- 3 เดือน แม้ว่าจะอินเทินซีฟ เข้มขันมากมายแค่ไหนก็ตามที
2. หากคิดจะลองสอบกรุณาขีดเส้นของความคาดหวังออกจากความตั้งใจสอบอย่างจริงจัง เพราะบางครั้ง ตัวเองก็เคยมีอาการสับสนในตัวเอง แบบว่าตอนแรกแค่ลอง พอคุณครูพูดให้ความหวังซักจะมีกำลังใจ บ้าติวลูกมาก ขนาดบางทีลืมเวลาพักของลูก ต้องเบรคตัวเอง ไม่ใช่เบรคลูกซะแล้ว หรือพอบางทีลูกอยากไปเล่นกับเพื่อนแต่แบบฝึกหัดยังไม่เสร็จ เราก็ต้องมีข้อต่อรองเยอะแะมากมาย (ทำไปได้นะเรา) แล้วพอสุดท้ายความคาดหวังที่ถูกผลักดันไว้ มันไม่ตรงกับอาการการขยันขันแข็งของลูกเท่ากับที่เราเมี ก็อดจะมีเคือง ๆ ลูกไม่ได้ ประเทหห้ามไฟในตัวคนละลูก (ข้างโหดร้ายกับเด็กเหลือเกิน)
3. การติวลูกไม่ได้ทำให้ลูกสามารถสอบติดได้ตามที่เราหวังไว้แต่เป็นบททดสอบความเป็นคน ความเป็นพ่อ เป็นแม่ ความรับผิดชอบของสังคมหน่วยเล็ก ๆ ที่เรียกว่าครอบครัว ว่ากำลังจะเสริมสร้างให้ลูกเป็นต้นกล้าแบบไหน (ให้รู้จักกล้าสู้ กล้าเผชิญความจริง กล้ายอมรับความพ่ายแพ้ รู้จักอ้อมเอมกับมิตรภาพจากเพื่อนใหม่ หรือประสบการณ์ใหม่ ๆ หรือใหม่) อย่างน้อย เราก็รู้จักและรู้ใจลูกเรามากขึ้น เหมือนว่าถ้าไม่มีวิกฤต ก็คงไม่เกิดโอกาส การที่เราติวลูกทำให้เค้าคล่องทางความคิดมากขึ้น ตัวคุณแม่รู้สึกละอย่างนั้น เค้ามีระเบียบในตัวเอง และเรารู้จักเค้ามากขึ้น ๆ ในทุก ๆ วัน ที่เราได้ใช้เวลาอยู่ด้วยกัน เหมือนผ่านสมรภูมิรบมาด้วยกันยังงั้นเลย ต้องขอบใจลูกที่ช่วยสอนประสบการณ์การสร้างความให้กับแม่อีกบทเรียนหนึ่งนะจ๊ะ เอมิจิง (เจ้าลูกลึกลับของแม่ รักนะจ๊ับ ๆ นะลูก) เดี่ยวว่าจะมาคุยต่อหน้าคะ เรื่องประสบการณ์การติวลูกคนที่สอง ก็เจอคนละแบบจริง ๆ แบบหน้ามือกับหลังมือเลยละคะ

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

[Powered by EasyBlog for Joomla!](#)